

[Socialministeren.]

Økonomi har man anset det for nødvendigt at foreslaa Arbejdsgiverbidragene forhøjet. Medens de efter Lovens § 28, Stk. 2, er fastsat til 4 Kr. 50 Øre aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder — dog for ved Kontrakt ansatte Lærlinge i de to første Læreaar og for Land- og Skovarbejdere kun 2 Kr. aarlig —, foreslaar man nu Bidraget forhøjet i Almindelighed til 15 Kr. pr. Helaarsarbejder. For Lærlinge bliver man dog stadig staaende ved 2 Kr. aarlig, og for Land- og Skovarbejdere nøjes man med en Forhøjelse fra 2 Kr. til 3 Kr. aarlig. Da mindre Virksomheder maaske vil have vanskeligt ved at udrede det saaledes forhøjede Bidrag paa 15 Kr., har man imidlertid ment at burde foreslaa dette Bidrag nedsat til 7 Kr. 50 Øre pr. Arbejder, for saa vidt angaar de to første Arbejdere i hvert Foretagende, uanset hvor mange Arbejdere der i øvrigt beskæftiges ud over 2.

Det skal indrømmes, at det er en ret betydelig Forhøjelse af Arbejdsgivernes Bidrag, der her foreslaas, men det maa tages i Betragtning, at Arbejdsgiveren ikke yder noget direkte Bidrag hverken til den ordinære eller den ekstraordinære Forsikring i øvrigt; og paa Baggrund af de Bidrag, der i de senere Aar er ydet af Kassernes Medlemmer, og af de Bidrag, der f. Eks. i England og Tyskland udredes af Arbejdsgiverne til Arbejdsløshedsforsikringen, maa det formentlig indrømmes, at de foreslaaede Bidrag er særdeles rimelige.

Staten yder efter den gældende Bestemmelse i § 28, Stk. 5, et Bidrag til Fonden til Dækning af dens Underskud, dog ikke over Halvdelen af Fondens Udgifter til Nødhjælpsarbejder, Undervisning af arbejdsløse og Refusion af Fortsættelseshjælp. Efter den foreslaaede Forhøjelse af Arbejdsgivernes Bidrag til Fonden vilde denne Regel imidlertid kunne føre til, at Statens Tilskud til Fonden bortfaldt, for saa vidt der ikke var Underskud, og af Hensyn til Fondens Økonomi — dens Formue var pr. 31. Marts 1936 ca. ÷ 14½ Mill. Kr. — foreslaar man derfor Tilskudsregelen ændret saaledes, at der altid ydes et Tilskud af Statskassen, svarende til Halvdelen af de omhandlede Udgifter. Statstilskuddene bortfalder dog, naar Fondens Formue har naaet 12 Mill. Kr.

Da jeg nu er ved Fonden, der jo afholder Udgifterne til Nødhjælpsarbejder, skal jeg berøre de Ændringer, som man foreslaar i de gældende Bestemmelser om disse Arbejder, jfr. Lovens § 31. Da disse Ændringer er i Overensstemmelse med de i Rigsdags-samlingerne 1934—35 og 1935—36 frem-

satte Forslag, der tidligere har været drøftet i dette høje Ting, mener jeg at kunne undlade at gaa nærmere ind herpaa. Formaalet med disse Ændringer — en forøget Udnyttelse af de herhenhørende Regler — søges navnlig opnaaet ved, at den nu fastsatte Tilbageholdelse af 15 pCt. af Arbejdernes Løn til Indbetaling til Fonden bortfalder, og at Maksimum for Tilskuddet forhøjes fra 30 pCt. til 40 pCt. af den for Nødhjælpsarbejde udbetalte Arbejdsløn. Man har dog ladet Stk. 6 i de tidligere Forslag til Lov om ændrede Regler vedrørende Nødhjælpsarbejder udgaa, hvorefter der var foreslaaet en særlig Betalingsregel for Nødhjælpsarbejder.

I § 10 i det for Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse foreslaas det, at Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 5 og 7, ikke har Gyldighed, saa længe Beskæftigelsesloven er i Kraft. Herefter skal ogsaa de i nærværende Forslags § 17 c) omhandlede Bestemmelser, der erstatter de forannævnte Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven, hvile, saa længe Loven om Beskæftigelse gælder.

Efter den i nærværende Lovforslags § 12 foreslaaede Ændring af Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2, som jeg senere skal komme ind paa, har man ikke fundet det paakrævet at opretholde den nævnte særlige Betalingsregel, der var motiveret ved, at der efter Regeringens Opfattelse ikke var tilstrækkelig Beskyttelse for den arbejdsløshedsforsikrede i den gældende Lovs § 17, Stk. 2. Reglerne i § 17, Stk. 2, vil herefter uden videre være gældende ved Arbejdsvægring ved Nødhjælpsarbejder.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om de økonomiske Virkninger af Lovforslaget, idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til den som Bilag aftrykte Redegørelse fra Arbejdsdirektoratet og det i de almindelige Bemærkninger til Forslaget anførte.

Den samlede Merudgift for Kasserne er anslaaet til 2¼ Mill. Kr. for Hovedforsikringen og 5½ Mill. Kr. for Fortsættelseskasserne. I det Arbejdsløshedsfonden udreder Halvdelen af Kassernes Udgifter til Fortsættelseskassehjælp, bliver der tilbage et Beløb af 5 Mill. Kr. Denne Udgift vil, saafremt den skal tilvejebringes gennem forøgede Indtægter for Kasserne, efter Direktoratets Opgørelse fordele sig med 2 674 000 Kr. for Kassernes Medlemmer som forhøjet Medlemsbidrag, 1 551 000 Kr. som Forøgelse af Statens Bidrag derved, at Medlemsbidraget forøges, og 775 000 Kr. for Kommunerne efter samme Beregning, i alt 5 Mill. Kr.